

Nieuwsbrief

Strafrecht

NIEUWSBRIEF FAILLISSEMENTSFRAUDE

In het Wetboek van Strafrecht worden in verschillende strafbepalingen regels gesteld met betrekking tot faillissementsfraude.

Artikel 194 Sr stelt strafbaar het niet verschaffen van inlichtingen (aan de curator). De artikelen 340-345 Sr stellen strafbaar het benadelen van schuldeisers of rechthebbenden gedurende het faillissement. Artikel 442 Sr stelt strafbaar het handelen zonder medewerking van de bewindvoerder, terwijl surséance van betaling is verkregen.

Uit een wetenschappelijk onderzoek uit 2006 blijkt dat in 43% van alle faillissementen sprake is van onregelmatigheden en dat in bijna een kwart van de gevallen sprake is van faillissementsfraude. In deze laatste categorie vallen rechtspersonen die zijn opgezet of gebruikt met de intentie om derden te benadelen.

Uit de Aanwijzing opsporing en vervolging faillissementsfraude van het Openbaar Ministerie en uit het versterkingsprogramma financieel-economische criminaliteit blijkt dat de opsporing en vervolging van financiële delicten zoals faillissementsfraude momenteel hoge prioriteit heeft voor het Openbaar Ministerie.

Daarbij wordt onder andere gebruik gemaakt van indicatoren. Indicatoren die wijzen in de richting van faillissementsfraude zijn: eerdere betrokkenheid bij faillissement, aan het faillissement voorafgaande statutenwijziging, bezit van een keten van bedrijven en inbreng van kapitaal anders dan in contanten.

Op 9 en 16 februari 2010 wees de Hoge Raad met betrekking tot faillissementsfraude twee belangrijke arresten. De Hoge Raad bepaalde in deze arresten onder meer dat voor een bewezenverklaring en veroordeling ter zake faillissementsfraude niet dwingend nodig is dat schuldeisers daadwerkelijk zijn benadeeld. Voor een veroordeling voor faillissementsfraude kan worden volstaan met de vaststelling dat door de verdachte de aanmerkelijke kans is aanvaard (voorwaardelijk opzet) dat schuldeisers in hun rechten zouden kunnen worden bekort.